

TECHNOLOGIA WYTWARZANIA PISTOLETOWYCH POCISKÓW FRAGMENTUJĄCYCH

Opracowana technologia wytwarzania pistoletowych pocisków fragmentujących to technika umożliwiająca produkcję pocisków do ćwiczebnej amunicji pistoletowej. Jest to rodzaj amunicji podwyższający poziom bezpieczeństwa podczas treningu strzeleckiego, szczególnie przeprowadzanego w strzelnicach zamkniętych.

W Instytucie Techniki Uzbrojenia opracowano technologie wytwarzania pocisków z kompozytu metalowo-metalowego i kompozytu metalowo-polimerowego. W obydwóch przypadkach technika wytwórcza pocisków bazuje na technologii metalurgii proszków. Do wytwarzania kompozycji proszkowych wykorzystuje się uproszczone procesy metalurgii proszków, w których konsolidacja składników mieszanki proszkowej następuje w fazie prasowania.

Badania strzeleniem dowodzą, że opracowane pociski charakteryzują się dużą podatnością na fragmentację po zderzeniu z 1 mm blachą stalową, a w przypadku zderzenia z jakąkolwiek inną twardą przeszkodą fragmentują na bardzo drobne odłamki niezagrażające zdrowiu osoby strzelającej.

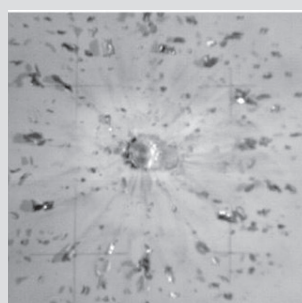
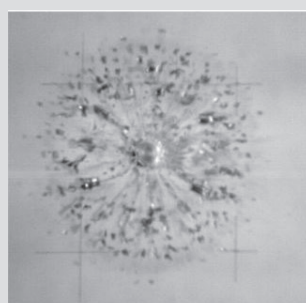
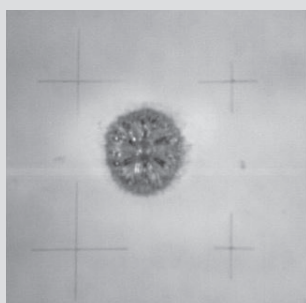
Pociski fragmentujące z kompozytu Cu-Sn

Naboje 9 x19 mm Parabellum z pociskami fragmentującymi

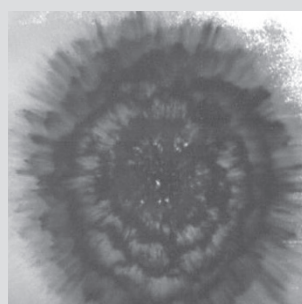
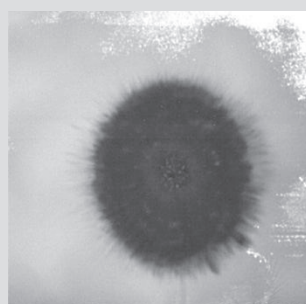
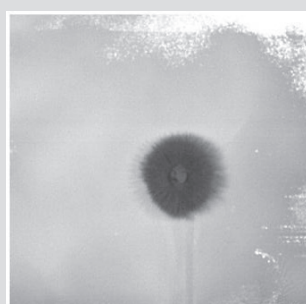
Pocisk standardowy

Fragmentacja pocisku 9 mm Parabellum po zderzeniu z 10 mm blachą pancerną

Pocisk fragmentujący

Fragmentacja pocisku z kompozytu metalowo-polimerowego po zderzeniu z 10 mm blachą pancerną